

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การศึกษาสภาพและปัญหาการวัดและประเมินผลของอาจารย์
ผู้สอนประเภทวิชาศิลปกรรม ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้เขียน : นางวรรณมา ตันเทียว

ชื่อปริญญา : ศีษสาตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : การวัดและประเมินผลการศึกษา

ปีการศึกษา : 2543

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รศ. สมจิตรา	เรืองศรี	ประธานกรรมการ
2. ผศ. เพ็ญศรี	เศรษฐวงศ์	

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการวัดและประเมินผลของอาจารย์ผู้สอนประเภทวิชาศิลปกรรม ในด้านทฤษฎี จิตพิสัย ปฏิบัติ และด้านกระบวนการวัดและอื่น ๆ จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และสาขาวิชาที่สอน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามสำรวจสภาพและปัญหาการวัดและประเมินผลของอาจารย์ผู้สอนประเภทวิชาศิลปกรรมในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 95 คน แล้ววิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น 0.94 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Science Personal Computer)

ผลการวิจัยพบว่า

อาจารย์ผู้สอนประเภทวิชาศิลปกรรมมีสภาพการปฏิบัติในระดับมากเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลประเภทวิชาศิลปกรรม ในเรื่อง การถาม-ตอบในชั้นเรียนใน

ด้านทฤษฎี ใช้การสังเกตแบบไม่เป็นทางการในด้านจิตพิสัย การตรวจชิ้นงานทุก ๆ ใบงานแล้วเก็บเป็นคะแนนในด้านปฏิบัติ การศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรรายวิชา ในด้านกระบวนการวัดและอื่น ๆ และเมื่อจำแนกสภาพการวัดและประเมินผลตามตัวแปรต่าง ๆ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่

- 1) เพศ อาจารย์ผู้สอนเพศชาย ในเรื่อง สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนภายในห้องเรียน เพศหญิง ในเรื่อง สังเกตและตรวจผล
- 2) วุฒิการศึกษา อาจารย์ผู้สอนวุฒิปริญญาตรี ในเรื่อง การตรวจชิ้นงานทุก ๆ ใบงานแล้วเก็บเป็นคะแนน ปริญญาโทในเรื่อง ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรรายวิชา
- 3) ประสบการณ์การสอน อาจารย์ผู้สอน 0-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป ในเรื่อง การตรวจชิ้นงานทุก ๆ ใบงานแล้วเก็บเป็นคะแนนเก็บ
- 4) สาขาวิชาที่สอน อาจารย์ผู้สอนสาขาจิตรศิลป์ ใช้การศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตร, แจ้งวิธีการวัดและประเมินผล สาขาออกแบบ ใช้การตรวจชิ้นงานทุก ๆ ใบงานแล้วเก็บเป็นคะแนน สาขาหัตถกรรม การตรวจชิ้นงานทุก ๆ ใบงานแล้วเก็บเป็นคะแนน ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรรายวิชา ส่วนสาขาถ่ายภาพ ใช้การอธิบายกระบวนการและวิธีการทำงานจากผลงาน, กำหนดกิจกรรมของผู้เรียน

ปัญหาการวัดและประเมินผลของอาจารย์ผู้สอนประเภทวิชาศิลปกรรม มีปัญหาโดยรวมและรายด้านในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ พบว่าข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากค่าเฉลี่ย ได้แก่

- 1) เพศอาจารย์ผู้สอนเพศชายมีปัญหาเกี่ยวกับไม่เข้าใจการสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาวิชา ส่วนอาจารย์เพศหญิง มีปัญหาขาดความรู้ในการสร้างแบบวัดเจตคติขึ้นใช้เอง
- 2) วุฒิการศึกษา อาจารย์ผู้สอนที่จบปริญญาตรี และปริญญาโท มีปัญหาในเรื่องไม่เข้าใจการสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา
- 3) ประสบการณ์การสอน อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน 0-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีปัญหาไม่เข้าใจการสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา

4) สาขาวิชาที่สอน อาจารย์ผู้สอนสาขาจิตรศิลป์ และออกแบบ มีปัญหาไม่เข้าใจการสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา สาขาหัตถกรรม มีปัญหาในเรื่อง ขาดการพบปะกับอาจารย์ในโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการวัดและประเมินผลประเภทวิชาศิลปกรรม ส่วนอาจารย์ผู้สอนสาขาถ่ายภาพมีปัญหา ขาดคู่มือในการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติของประเภทวิชาศิลปกรรม